

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Crețu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Crețu Vasile Nicolae, născut 14 august 1971, originar și domiciliat în s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 21.10.2014 – 19.12.2014 (prima instanță)*
- 2. 02.02.2015 – 17.04.2015 (instanța de apel)*
- 3. 18.06.2015 – 29.07.2015 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2014 *Crețu Vasile Nicolae* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, cu respectarea rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. În fapt, prima instanță a constatat că, inculpatul Crețu Vasile, la 28 iulie 2014, aproximativ la ora 16:50, aflîndu-se pe bulevardul Dacia 14, municipiul Chișinău, în urma unui conflict iscat spontan între ultimul și cetățeanul Barbacaru

Andrei, avînd scopul vătămării integrității corporale, intenționat i-a aplicat acestuia, trei lovituri de sus în jos cu cuțitul de lungimea de 30 cm., în regiunea abdomenului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico - legala nr. 2011/D din 26 august 2014, plagă tăiată penetrantă a abdomenului cu lezarea ficatului care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor - înțepător și se califică ca vătămare corporală gravă care este periculoasă pentru viață.

4. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Crețu Vasile să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare de 3 ani și 4 luni, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, argumentînd că inculpatul se căiește sincer de cele comise, și-a recunoscut vinovăția, iar consecințele faptei comise le consideră ca fiind rezultatul provocării parvenite din partea părții vătămate.

De asemenea, s-a indicat că prima instanță urma să țină cont de condițiile de trai ale inculpatului, dar și de faptul că partea vătămată nu are careva pretenții materiale sau morale față de Crețu Vasile.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Crețu Vasile recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (luni), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a reținut starea de fapt, și pe baza acesteia just a încadrat juridic fapta inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Referitor la pedeapsa stabilită de instanța de fond, s-a notat că individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopului legii penale și cel al pedepsei penale.

Procedînd în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75,76 Cod penal, aplicînd pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa, scopul și individualizarea ei, ceea ce echivalează cu eroarea de drept.

În sentință, se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele cauzei, care sînt exclusiv pozitive și care, în cumul, întrunesc condițiile legale privind stabilirea unei pedepse mai blînde la limita minima a sancțiunii în raport cu reducerea cu 1/3 din limitele pedepsei cu închisoarea prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, de care beneficia inculpatul potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Inculpatul a recunoscut vina și se căiește sincer, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante în cauză nu au fost stabilite.

Totodată, avînd în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale și ținînd seama de circumstanțele cauzei - a fost comisă o infracțiune gravă, poziția părții vătămate manifestate în cadrul judecării cauzei în fond, se consideră că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cît și prevenția vor fi realizate doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, nefiind posibil a dispune suspendarea condiționată a executării acesteia.

7. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- *procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron*, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În susținerea cerințelor înaintate, acuzatorul de stat a evidențiat că instanța de apel nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorînd criteriile prevăzute la art. 7, 61, 75 Cod penal și nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, cu antecedente penale stinse.

A evidențiat că, prima instanță corect a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului nu va fi posibilă fără ca acesta să fie supus constrîngerii statale, în situația în care Crețu Vasile a atentat la cea mai supremă valoare – viața persoanei, ocrotită de legea penală, cît și de legea supremă, și ținînd cont de circumstanțele atenuante, căința sinceră i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, adică minimul prevăzut de sancțiunea infracțiunii incriminate;

- *avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Crețu Vasile*, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărîri prin care, în privința inculpatului să fie stabilite prevederile art. 90 Cod penal, susținînd că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei, urmau a ține de cont de condițiile de viață a inculpatului, de factorii care l-au determinat să comită infracțiunea incriminată, dar și să ia în considerație probele suplimentare ale apărării, care au dovedit că inculpatul a participat la conflictul armat din anii 1991 - 1992.

Toate aceste circumstanțe au fost ignorate cu desăvîrșire și au contribuit la aplicarea unei pedepse prea aspre, care nu va contribui la atingerea scopului urmărit de legea penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Ținând cont că recurenții contestă decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, fiind de acord în totalitate cu încadrarea juridică a faptei comise și cu probatoriul administrat pe cauză, Colegiul penal se va expune doar în latura ce vizează pedeapsa penală stabilită spre executare lui Crețu Vasile.

Așadar, avînd în vedere că cauza penală nominalizată a avut loc în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit cerințelor prescrise la alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, noile limite de pedeapsă potrivit cărora instanța de judecată este în drept să stabilească pedeapsa individualizată inculpatului este de la 3 ani și 4 luni pînă la 6 ani și 8 luni.

În continuare, după ce au fost stabilite noile limite de pedeapsă, instanța de judecată, călăuzindu-se de prevederile art. 75 Cod penal, purcede la operațiunea de individualizare a pedepsei, prin care pedeapsa este adaptată nevoilor de apărare socială, în raport cu gravitatea concretă a infracțiunii, cît și cu pericolozitatea infractorului, pentru a asigura îndeplinirea funcțiilor și scopurilor acesteia.

La caz, este de menționat că inculpatul a comis o infracțiune gravă, se căiește sincer de cele comise, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are antecedente penale, circumstanțe agravante în cauză nu au fost stabilite.

Toate aceste împrejurări fiind reținute de instanța de apel, au contribuit la formarea convingerii că prin stabilirea minimului de pedeapsă potrivit noilor limite, se vor realiza restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cît și evitarea de comitere a noi infracțiuni.

Viziunea enunțată mai sus, Colegiul penal o consideră justificată, fiind solidar cu mărimea pedepsei stabilite inculpatului Crețu Vasile, considerînd totodată, că cerința acuzatorului de stat privind menținerea sentinței prin care inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, este neîntemeiată, din considerentul că aceasta nu satisface cerințele art. 4, 7, 61, 75 Cod penal.

Cît privește solicitarea apărătorului privind stabilirea prevederilor art. 90 Cod penal, pe motiv că inculpatul a participat la conflictul armat din anii 1991-1992, instanța de recurs reamintește că ulterior stabilirii pedepsei potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată *poate* dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului.

Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lîngă stabilirea mărimii pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

În decizia contestată, instanța de apel corect a concluzionat că scopurile pedepsei penale nu vor putea fi atinse dacă se va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

Reieșind din cele susținute mai sus, Colegiul penal constată că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane, din care motive se impune a declara inadmisibile recursurile de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Crețu Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui **Crețu Vasile Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 august 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru